

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

plan, der indeholder en oversigt over arkitektskolens undervisning. Arkitektskolens studieplan godkendes ikke, lige så lidt som universiteternes og de øvrige læreanstalters studieplaner, af ministeriet, idet der jo er frihed for de højere læreanstalter til selvstændigt at fastsætte studierne indhold. I arkitektskolens studieplan har hr. Knud Bro som arbejdsområde for professor Henning Larsens afdeling fundet den lille sætning „Først rød, så specialist“. Det vil dog være retfærdigt også at gengive den øvrige beskrivelse af afdelingens arbejdsområde.

„Det er afdelingernes mål at uddanne arkitekter og planlæggere med høje faglige kvalifikationer, der gennem studiet af tekniske og samfundsmæssige problemer primært når til forståelse af deres egen og deres fags samfundsmæssige placering. Den faglige praksis er at studere faglige og politiske aspekter ved by- og boligudviklingen inden for geografisk og/eller historisk afgrænsede områder.“

De studerende og lærerne på denne afdeling har i fællesskab udarbejdet dette bidrag til skolens samlede studieplan. Det er rigtigt, at arkitektskolens studieplan i højere grad, end man er vant til, afspejler en kritisk holdning over for det bestående samfund. Det er i øvrigt ikke et særkende for arkitektskolen, men gælder i lige så høj grad en række discipliner ved Københavns universitet. Det er muligt, at det kan virke provokerende på nogle, men der er i det danske uddannelsessystem frihed for de højere læreanstalter til selv at forme udviklingen inden for de enkelte uddannelser, og jeg agter ikke at gribe ind i denne frihed.

Knud Bro: Det væsentlige i mit spørgsmål er ikke spørgsmålet om en professor, det er ikke spørgsmålet om en studieplan, og det er ikke spørgsmålet om en enkelt læreanstalt, selv om jeg nok synes, at byggeteknik er et ret afgrænset område. Det væsentlige er heller ikke, om farven er rød, grøn eller sort. Det er ikke et spørgsmål om, at lærere ikke må være engagerede og kritiske. Men det væsentlige for mig er

at rejse det spørgsmål, om vi skal forlade den målsætning, som stedse har været gældende for vore uddannelser: at de skal være åbne, kritiske og prøvende.

En del af det såkaldte ungdomsoprør har vi skabt med det. Vi skal ikke være kedede af en selvstændig holdning, for den har vi selv ønsket, og jeg tror ikke engang, vi kan påstå, at vi op igennem vores uddannelsessystem fra folkeskolen gennem gymnasiet til de højere læreanstalter har opnået en tilstrækkelig grad af frihed, tænkning og kritik i konklusionen, som vi ønsker. Nok vil vi ikke blande os i den frie diskussion, men jeg kan ikke acceptere, at uddannelsessystemet bliver brugt til politisk missionsvirksomhed, og det er det, jeg gerne har villet gøre opmærksom på. Der er ingen af os, der er tjent med, at læreanstalterne gøres til politiske instrumenter, ingen uanset den øjeblikkelige farve.

Jeg ved, at den tidligere kulturminister forberedte et lovforslag, som skulle fremsættes her i tinget i efteråret. Jeg håber, at den nuværende minister arbejder videre med det. I den forbindelse går jeg ud fra, at vi får en målsætningsdebat gældende for denne læreanstalt, og den glæder jeg mig til. Jeg tror, det er væsentligt, at vi fortsat har en målsætning for vores uddannelse, som er kritisk, men som ikke er missionerende.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen): Jeg kan bekræfte over for hr. Knud Bro, at vi arbejder videre med det nævnte lovforslag og under dette lovforslags behandling selvfølgelig vil få en målsætningsdebat, men jeg vil gerne understrege, at jeg mener ikke, at der i den studieplan, der er fremlagt fra arkitektskolen, er noget, der er i modsætning til åbenhed, kritik, eller at man prøver tingene i samfundet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Simonsen* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren tage initiativet til en hurtig samordning mellem de forskellige arbejdsformidlingskontorer af henholdsvis afskedigelser og antagelser af gæstearbejdere?“